

Milan Koch

[básně a prózy 1974?]

Mrtvý v hotelu spisovatel

Tatry spí pod sněhem turistických chodníků
a nad hotelem červená plane hvězda do nocí.
Hosté se chystají na večeri:
přihlazují si vlasy, myjí ruce
a zkoušejí nové šponovky.

Ty ležíš u okna na chodbě v 8. patře
a díváš se na číslo svých dveří.
Dostal jsi břitvou pod krk
a čekáš, kdo tě najde.

Pivní motiv

Když jsem polykal pivo
venku přšelo
vožralí blili pod stůl
a přísahali
na to že jsou z vopice venku

Dovolená

„Řeky stvořil Bůh na mytí vozů“

Až přijde léto – Pryč ze zaprášeného města!
Skočím do garáže
a vyvezu rodinu na vzduch
na Sázavu.

„Mámo co hlásili v rádio o počasí?“

V létě je na Sázavě krásně,
když neprší.
Když svítí slunce,
chytá celá rodina bronz
při leštění blatníků,
v dálce frkají traktory
a cvrčci cvrdlikají –
Kdo ví, jestli se sem příští rok podíváme.

Nová zima

Koupila jsem si ledničku,
strčila ji do kouta,
aby byla hodná.

Koupila jsem si ledničku,
má kliku na straně,
když ji otevřu,
svět leží ve sněhu
/svět žrádla/
nizoučkový mezi dráty.

Jak jsem nepatrná
pod mrazivým nebem ledničky;
už mě netrápí zkažené maso –
mám ledničku,
svou ledničku
a svítí v ní žárovka jako slunce,
když ji otevřu.

Když strčím hlavu trochu dál
– takový mráz jsem nezažila.

Život

Netoužím po lásce
ani po přátelství

Je mi dobře
mezi tapetami

Lehnu si na pohovku
a budu číst noviny

Něco si ukuchtím
nařídím budík

a zítra vstanu včas

Za Poděbrady

/na stopu/

Můj svět je má Felicie,
nemohu vám zastavit.
Kdybych vám zastavil..?

Kdybych vám zastavil,
povezu vás svým životem,
svým štěstím
– STAROSTMI.

Můj svět je má Felicie,
nemohu vám zastavit.

Neobejdu se bez sterea

Neobejdu se bez sterea
v zimních večerech
přikrádám se k deskám
a pouštím jednu za druhou –
do sluchátek 50 Wattů
do uší 50 Wattů
a do hlavy 50 Wattů
a do mozku 50 Wattů
a do krve 50 Wattů
a pak se odvalím
na ulici –
a ono mně vesele šumí v makovici

Při hledání práce

Sed' klidně v kanceláři
a ťukej do stroje
ozvěna tvého ťukání uspí
i Boha

Proč hovoříš na kolegu
na toho nesympatického chlapa?

Proč jednou nezaspíš?

Bojíš se být sama?

Jak to že nevíš?

Její láska

Nikdy ještě tak silně jsem nemilovala řádného
inženýra
Nikdy ještě tak silně jsem na něj nečekala
jako dnes
když se rozsvěcovaly reklamy a on přijížděl
z Brna novým červeným Žiguly

Přála jsem si abych zbytek dní života
strávila s ním
v červencové vile pojištěné proti vloupání
při smažení řízků

Při televizi

Druhou takovou televizi
nebudu mít už –
Takovou božskou milost
už nebudeš mít

Takové televizní nebe
plné poruch
už nebudu mít

Poruchy zastavte se na chvíli!
na jedinou chvíli
které řeknu trvej – věčně

Ale poruchy víří v prostoru

a tělo a duše
usínají

při obrazovce

Pocení

Nikdo jak dýchá –
nikdo jak jde po nedaleké perspektivě
tě nemůže vidět
Jsi normální princip pavučiny
Sedíš na kraji nylonového lesa
Kůrou stromů pohvizduje čas
a tvůrčí tráva jak roste
tě šimrá na chodidlech a sestrojuje
svalovou výměnu snů
Otevíráš oči –
a hledíš k modrému nebi
poslední a jako první

Dej mi své sféry zasvěcení

Zmrzlé blesky provoněly parádní prázdno
Po paralelách párují se molekuly
Těžká pájka háčkuje smích
a proměnlivost věcí nevyhýbá se pláči

Skvěle třpytící se sněhová vločko!
v temnotách myšlenek
chválím tě rukou a velebím jazykem
Rozjímám o tvém překrásném světle
a vzdávám ti poctu svou touhou

Touha je to co ve mně věří

To přetrvává co věří
Odkud se však bere?

Vysolený var se sráží v roztoku jara
Rozpuštěné nadšení je nakládáno do lihu
Zakřiknutá bílkovina se štěpí pivem
a nekonečnost lásky spěje k prázdnotě

Živote dáš mi zasvěcení?
A k čemu?
Promluví ticho za tvými zády?

[Ahoj Tomáši]

Ahoj, Tomáši,

píše se rok 1974 a já jsem šťastně ženat. Bydlím v Nerudovce obklopen muzikou opilců a knihama. Letos se chystám jet do Jugoslávie. Nevím, zda mi dají devizový příslib. Na Silvestra jsem byl v Krušnejch horách na jednom hradě blízko Františkovejch Lázní „Seeberku“, žily tam 4 rodiny mladejch lidí, který měli celý hrad k dispozici a pokoušeli se osamostatnit a vytvořit malý statek, takový družstvo. Pěstovali slepice, prase a koně, měli tam psi a opravovali hrad. Na Silvestra se tam sjeli všechny jejich známí a oslavovalo se. Hrad zažil po dlouhé době zase vodvaz jako za starejch časů. Byla tam živá muzika, dýmovnice, svíce, strašidla, co by chtěl člověk více. O půlnoci byli lidi v tranzu, tak jako třeba indiáni nebo divoši v Africe. Já jsem tam hrál na čembalo. Potom se ho jeden kluk zmocnil, začal po něm dupat, trhat z něho struny, úplně propadl šílenství. Byl jsem tam týden. Celý první týden v tomto roce. Hned 2. ledna po tom, co všichni hosté odjeli do Prahy, obklíčila hrad policie. Ale všechno dobře dopadlo. Mysleli si, že tam kluci ukrývají nějakýho špiona. Ale hned, jak mě uviděli, tak jim bylo všechno jasné – já a špion, směšný. No, není se čemu divit, je to kousek od hranic. Když jsem šel nakupovat do jedné vesnice, který je napůl už německá, v obchodě mě normálně obklíčili a chtěli, abych dal ruce nahoru a tak dále. Potom se zjistilo, že si dělají srandu. No solidní nerváky.

Jinak Ti přeju šťastný cesty v tomhle roce a tisknu Ti na dálku ruku.

Absolutní teplo

Pod sporákem
teplo mává křídly.
Mám v rukách sirky –
a brzy vzplane celá čtvrť
v hlubokém listí hořícího plynu.

Reklama lásce

Mám tělo které přitahuje
Jsem žena 20. století
Hledím na tebe –
Jsi muž 20. století
Máš tělo které přitahuje!
Protože vycházíme z prodejny VKUS

Hranice štěstí

Celé město skáče přes švihadlo
a na co si nemůže sáhnout neexistuje
Celé město skáče přes švihadlo
a to co má je strašně jeho
Celé město skáče přes švihadlo
aby mělo –
a mezi sluncem a zemí
pták Rozum napodobuje pád letadla

V kině Slepá bába

V kině Slepá bába
Romantika vzdálených dob na plátně
se šťastně dotýká dobytka v sále

Doslov

Dámy a pánové!
Fotografování je nám koníčkem
Dělám foto těm
    kteří nevytáhli z tramvaje
    kteří se zachránili při výbuchu plynárny
těm kteří přecházeli ulici aniž je převálcovalo auto
těm kteří sbírali známky těm
kteří každé ráno u mašiny mluvili o sportu
těm kteří četli jen výplatní pásky
těm kteří v životě neviděli slunce
těm kteří půl života šetřili na auto
    a půl života na byt
těm kteří mysleli jen na to co vzít na sebe
těm kteří měli moc starostí o souseda těm
kteří věděli kolik je hodin a kolikátého je
nachlup
Dělám foto těch všedně nevšedních
    i nevšedně všedních
těch kteří přežijí všechno

a pak umřou

Obsah

Mrtvý v hotelu spisovatel.....	1
Pivní motiv.....	2
Dovolená.....	3
Nová zima.....	4
Život.....	5
Za Poděbrady.....	6
Neobejdu se bez sterea.....	7
Při hledání práce.....	8
Její láska.....	9
Při televizi.....	10
Pocení.....	11
Dej mi své sféry zasvěcení.....	12
[Ahoj Tomáši].....	13
Absolutní teplo.....	14
Reklama lásce.....	15
Hranice štěstí.....	16
V kině Slepá bába.....	17
Doslov.....	18

Tento soubor je volně k užití pro osobní a studijní účely. Komerční šíření zakázáno. Další texty z pozůstalosti Milana Kocha a ediční poznámku naleznete na stránkách Libri Prohibiti www.libpro.cz. Pokud jste v těchto textech objevili nějakou chybu, prosíme, obraťte se na editora e-mailem ondra.hornik@gmail.com.

Tento výstup vznikl v rámci zastřešujícího projektu »Paměť jazyka, svědectví literatury: analýzy literárního a lingvistického prostoru napříč žánry a kontexty«, projektu »Příprava vydání díla Milana Kocha« řešeného na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy z prostředků Specifického vysokoškolského výzkumu na rok 2016.

© Milan Koch, 2016

© Bc. Ondřej Horník, student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, 2016